MIRACLES-panels 11/02/08 14:33 Page 43

Eucharistijos stebuklas

ŠV. MARIJAI EGIPTIETEI

EGIPTAS, VII A.

Šis eucharistinis stebuklas yra susijęs su šventąją Marija Egiptiete, kuri 47 metus gyveno dykumoje. Sofronijus, Jeruzalės vyskupas, jos biografiją parašė VII a.
Sakoma, kad šv. Marija ėjo per Jordano upę vandens paviršiumi, norėdama priimti Komuniją iš vienuolio Zosimo.

Marcantonio Franceschini, *Paskutinė šv. Marijos Egiptietės komunija* (1690)

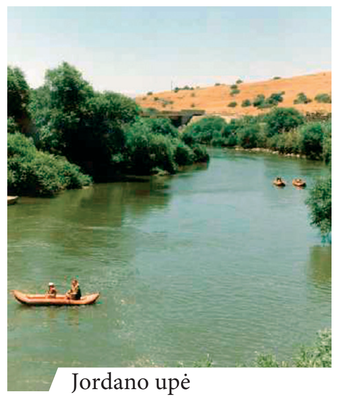

Jordano upė

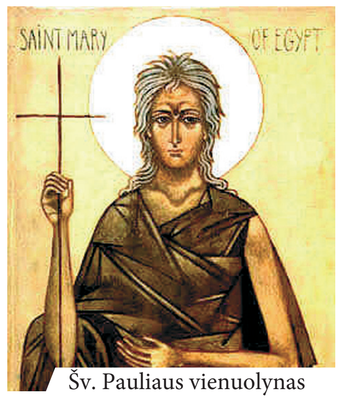

Šv. Pauliaus vienuolynas

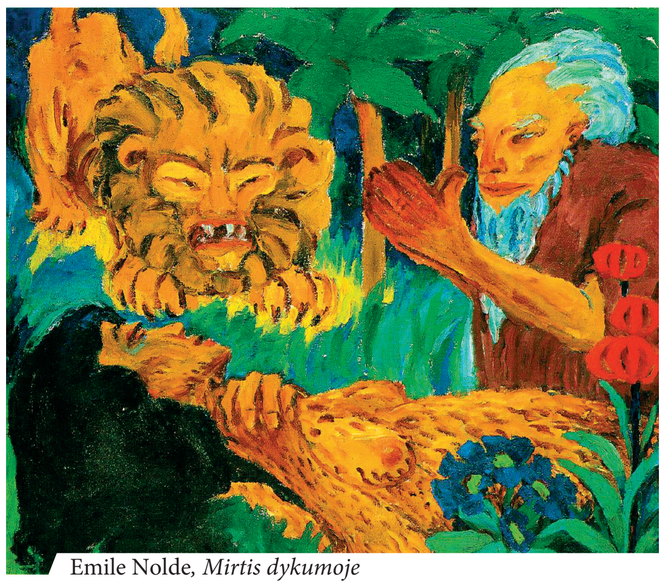

Emile Nolde, *Mirtis dykumoje*

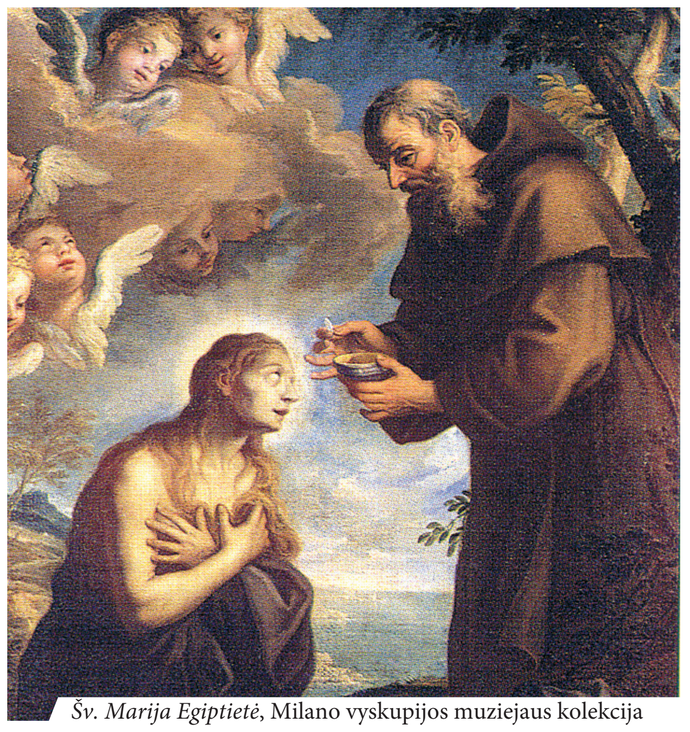

Šv. Marija Egiptietė, Milano vyskupijos muziejaus kolekcija

Pasakojama, kad 12-metė Marija paliko tėvų namus ir išvyko į Aleksandriją. Ten 17 metų gyveno labai palaidą gyvenimą. Vieną dieną uoste pamatė laivą su nepažįstama įgula, marga keleivių grupe. Ji pasiteiravo, kas jie tokie ir kur keliauja. Jie pasakė esą maldininkai, vykstantys į Jeruzalę, į Kryžiaus išaukštinimo šventę. Ji nusprendė lipti į laivą ir keliauti kartu. Jeruzalėje šventės dieną ji nuėjo į bažnyčią, bet prie slenksčio kažkokia paslaptinga jėga ją sulaikė ir neleido žengti vidun. Išsigandusi pakėlė akis į Švenčiausiosios Mergelės paveikslą ir... ją apėmė gilus gailestis dėl ligtolinio nuodėmingo gyvenimo. Tik tada sugrudusia širdimi galėjo įeiti į bažnyčią ir pagerbti šventąjį Kryžių. Jeruzalėje ji nepasiliko. Švenčiausioji Mergelė jai pasakė: „Jei pereisi Jordaną, rasi ramybę.“ Rytojaus dieną, atlikusi išpažintį ir priėmusi Komuniją, ji perėjo Jordano upę, už kurios plytėjo Arabijos dykuma.

Nuo tada ji 47 metus gyveno dykumoje. visiškai viena, nesutikdama nei žmonių, nei žvėrių. Jos kūnas sulyso, oda susiraukšlėjo, plaukai pražilo, tačiau, kaip Dievo Motina buvo pažadėjusi, Marija šioje nesvetingoje dykumoje atrado sielos ramybę.

Vieną dieną ji susitiko vienuolį Zosimą ir paprašė, kad jis kasmet jai atneštų sakramentus. Kitais metais Zosimas atėjo prie Jordano. Kai moteris neatėjo, Zosimas pakėlė akis į dangų ir su giliu sielvartu meldėsi: „Viešpatie, mano Dieve, visa ko Karaliau ir Kūrėjau, išgirsk mano troškimą ir leisk man dar sykį pamatyti Tavo šventąją tarnaitę.“ Paskui svarstė sau: „O ką darysiu, jeigu ji ateis? Čia nėra jokios valtelės, kad persikelčiau į kitą krantą. Matyt mano troškimas neišsipildys.“ Jam taip bemąstant, kitame krante pasirodė Marija. Zosimas pradžiugo ir šlovino Dievą. Staiga mato: moteris virš vandens padarė kryžiaus ženklą ir perėjo upę vandens paviršiumi tarsi tvirta, sausa žeme.

Po 12 metų sugrįžęs į dykumą, Zosimas rado tik išdžiūvusį šventosios atgailotojos lavoną. Liūtas savo letenomis iškasė duobę ir padėjo Zosimui palaidoti kūną.

© 2006, Istituto San Clemente I Papa e Martire / Real Presence Eucharistic Education and Adoration Association